

คำนำ

สองปีแล้วเห็นจะได้ที่ผมห่างเหินจากการเขียนหนังสือที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปรัชญา จิตวิญญาณ และความจริง สาเหตุก็คงเป็นเพราะหนังสือในแนวนี้นั้นเป็นหนังสือที่เขียนขึ้นได้ยาก โดยกว่าจะเขียนขึ้นแต่ละประโยคแต่ละบรรทัดต้องกลั่นเอาอารมณ์ความรู้สึกในห้วงลึกของจิตใจค่อย ๆ เคลื่อนพลยกกำลังกันออกมา บางครั้งการเดินทางของข้อมูลออกมาก็หกล้มหกละมำไม่เป็นท่า แต่จะอย่างไรก็จำต้องจัดทัพให้เคลื่อนพลใหม่ออกมาอีกจนได้ ด้วยเหตุแบบนี้เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า งานเขียนหนังสือในแบบประสบการณ์จริงเยี่ยงนี้จึงแสนจะกระทำได้ด้วยความยากลำบาก

อีกเหตุผลหนึ่งเป็นเรื่องของการที่ตัวเองเคยเขียนหนังสือในแนวเล่าเรื่องประสบการณ์ชีวิตของตนเองเมื่อหลายปีก่อนออกมาหลายเล่ม และเมื่อเวลาผ่านไปกับความเข้าใจชีวิตที่ดีขึ้นกลับพบว่า หนังสือที่เขียนขึ้นภายใต้สมอที่แหวกๆ เบี้ยวๆ ได้ลงโทษให้ผมเกิดความรู้สึกที่ละอายใจต่อตัวเองสูงสุด ผมเขียนอะไรออกไปก็ไม่รู้

อีกเหตุผลหนึ่งคือเมื่อกาลเวลาได้ผ่านพ้น เรื่องราวของชีวิตได้ตั้งลงจนถึงขีดสุด ชีวิตที่แทบหมดเนื้อหมดตัวเฉียดฉิวการถูกขายทอดตลาดบ้านในกรมบังคับคดีครั้งที่ 2 ได้พาให้ผมเข้าใจเรื่องที่เคยคิดว่าเข้าใจแล้วในอดีตได้ดีขึ้น บางเรื่องเขียนได้ แต่ไม่ควรให้ความเห็น หรือบางเรื่องเขียนได้ แต่ต้องเข้าใจ

อย่างถ่องแท้ หรือบางเรื่อง หากจะเขียนต้องแน่ใจว่าไม่ได้วางอยู่บนการเขียนที่ปนเปื้อนไปด้วยทฤษฎี เพราะมีเช่นนั้นงานเขียนจะได้ประโยชน์ และไม่ปรากฏคุณค่าใดๆ

อีกเหตุผลหนึ่ง เมื่อชีวิตได้เดินทางออกจากจุดเริ่มต้นมาไกล ได้ผ่านความล้มเหลวมากมาย ได้เคยใช้การเขียนหนังสือเป็นทางออกให้กับชีวิต และก็ค้นพบความสุขอันเนื่องจากการมีสมาธิในระหว่างการเขียนหนังสือ และการมุ่งที่จะเดินทางไปให้ถึงฝันที่ตัวของผมเองได้วาดวางไว้ เรื่องราวที่เป็นอุกฤษณ์จึงน่าจะได้รับการจดบันทึกเอาไว้

หนังสือเล่มนี้ในตอนที่เราเริ่มต้นเขียน ผมยังไม่รู้ว่าชื่อของหนังสือควรจะให้ชื่อว่าอะไร ผมเขียนของผมไปเรื่อยๆ และอยู่ๆ ผมก็นึกถึงหนังสือเล่มหนึ่ง ชื่อภาษาไทยว่า บุมทรพย์ที่ปลายฝัน ชื่อภาษาอังกฤษว่า The Alchemist ในหนังสือเล่มนั้นพูดถึงการเดินทางของเด็กหนุ่มคนหนึ่งผ่านเรื่องราวของชีวิตมากมายในเส้นทางแห่งความฝันไปสู่ปริมิตที่ฮิปปี้ เด็กหนุ่มได้รู้จักกับชายชราและพลังลึกลับบางอย่าง มันทำให้ผมหวนอดีตไปคิดถึงเหตุการณ์ตอนที่ผมตัดสินใจลาออกจากงานประจำเพื่อเบนเข็มมาสู่การเป็นเจ้าของธุรกิจ ตลอดเส้นทางสายนี้ได้ทำให้ผมเข้าใจห้วงอารมณ์อันสับสนแห่งจิต หลักวิชาที่เรียนกันอย่างบ้าคลั่งใน MBA หลักปฏิบัติในโลกธุรกิจที่เป็นจริง และเหนือกว่าสิ่งใด ผมได้เข้าใจหลักของกำมือเดียวในการจัดการกับชีวิตและธุรกิจ หลักที่ว่านี้มีเหมือนกับคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ว่า สัพพัญญูรู้ทั่วไปเปรียบใบไม้หมดทั้งป่า แต่เลือกคิดเอามาสอนชี้้นำกำมือเดียว หลักของกำมือเดียวหลักนี้มันก็คือการตกผลึกทางความคิดควบรวมเรื่อง 3 เรื่อง อันได้แก่ “หลักวิชา หลักปฏิบัติ และหลักธรรมะ (ความจริงตามกฎของธรรมชาติที่เป็นวิทยาศาสตร์) ผสมปนเปกันจนเป็นเรื่องเดียวกันที่สามารถนำไปใช้ในการแก้

ปัญหาให้ปรากฏทางรอดได้แบบเบ็ดเสร็จ

โดยข้อเท็จจริง คุณจะเข้าใจหลักของกำมือเดียวอาจจะต้องเคยพานพบกับชายชราและพลังลึกลับบางอย่าง ซึ่งชายชรานั้นก็คงเปรียบเทียบกับปาฏิหาริย์ที่เกิดขึ้นกับชีวิตในครั้งที่คนได้ละวางตัวตน และมุ่งเดินไปสู่ความฝัน เขาได้พบชายชราในขณะที่เขามานะและอดทนอย่างสูงสุด โดยชายชราได้มอบความสำเร็จให้เป็นรางวัลเพื่อเขาจะได้มีกำลังใจเดินไปให้ถึงที่สุดแห่งความฝันของเขา หรือในหนังสือเล่มนี้มักจะพูดว่า ถึงที่สุดแห่งชะตากรรมท่ามกลางการขมุกขมัวเดินไปบนเส้นทางฝันนั้น พลังลึกลับบางอย่างมักจะก่อตัวขึ้น และเฝ้าบอกกับเขาว่า อย่าเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเลย อย่าเดินไปสู่ความฝันของเจ้าเลย เพราะเจ้าอาจจะได้รับความล้มเหลวมาเป็นรางวัล เจ้าจงหล่อเลี้ยงความฝันของเจ้าไว้เถิด เจ้าจงฝึกพูดให้เก่ง และจงอ้างเหตุแห่งการไม่กระทำตามความฝันของเจ้า ด้วยหลักการของเหตุและผล และคำว่า “แต่” พลังลึกลับมักจะมาในรูปแบบเช่นนี้ มันมาขัดขวางคนไม่ให้ทำตามฝัน หรือหากมีคนที่ไม่เชื่อพลังลึกลับจนในที่สุด เขาพบซึ่งความสำเร็จ เพราะบังเอิญได้พบกับชายชรา พลังลึกลับก็จะเปลี่ยนรูปแบบมาเป็นการสนับสนุน และเห็นด้วยไปเสียทั้งหมดกับวิธีการคิด วิธีการตัดสินใจ มันได้ปรับบทบาทและบุคลิกภาพใหม่มาเป็นผู้คล้อยตาม ณ ห้วงเวลานี้ มันได้บ่มเพาะการเกียรติ ชื่อเสียง จนก่อตัวกลายเป็นทิว (ความยึดมั่นถือมั่น) ของคนคนนั้น เมื่อภารกิจในการสร้างทิวได้จบลงจนถึงที่สุด พลังลึกลับบางอย่างก็นิ่งเฝ้าดูเหตุการณ์ความหายนะที่จะทยอยเกิดขึ้นกับชีวิตและธุรกิจอย่างยืมนานนี้แหละคือเหตุแห่งการที่ผมบอกว่า กำมือเดียว จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนเคยพบและเข้าใจภารกิจและหน้าที่ของชายชราและพลังลึกลับบางอย่าง

หนังสือเล่มนี้เก็บเรื่องราวจากเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตของผม มันมี

เหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงที่ทำให้ท่านต้องลุ้นระทึกไปกับเหตุการณ์ที่ท่านเองก็อาจคาดเดาไม่ออกว่าเรื่องจะดำเนินต่อไปอย่างไร หนังสือเล่มนี้เป็นอุทราหรณ์บอกคนให้ระมัดระวัง และละเอียดกับการใช้ชีวิตและการทำธุรกิจ มันถือเป็นกรณีศึกษาของ SMEs ทั่วไทย และเป็นกรณีศึกษาของคนที่ยากจะได้ดักจี MBA ว่าประโยชน์ที่แท้จริงของ MBA คือใช้เพื่อนำพาให้เราไปสู่ฝันได้จริง

ผ่านเวลามาได้ 8 ปี ผมเลิกที่จะสนใจชายชราและพลังลึกลับบางอย่าง ผมเลิกใส่ใจกับปาฏิหาริย์และสิ่งเร้นลับใดๆ ที่จะเกิดขึ้นกับผมบนเส้นทางเดินไปสู่ชะตากรรมของ FPM CONSULTANT

คุณงามความดีของหนังสือเล่มนี้ขอมอบให้แด่แม่ที่จากไปไกล แม่ผมผิดพลาดมาเยอะจริง ๆ

ชาย กิตติคุณาภรณ์

www.fpmcourse.com

www.advicefpm.com

E-MAIL : sumrej2011@gmail.com